

MĀRUPES NOVADA PAŠVALDĪBAS DOME

Daugavas iela 29, Mārupe, Mārupes novads, LV-2167
67934695 / marupe@marupe.lv / www.marupe.lv

DOMES SĒDES PROTOKOLA Nr. 14 PIELIKUMS

2025. gada 22. decembris

LĒMUMS Nr.25

Par Mārupes novada pašvaldības domes 2025. gada 24. septembra saistošo noteikumu Nr. 30/2025 “Mārupes novada pašvaldības teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi” precizēšanu

Mārupes novada pašvaldība (turpmāk – pašvaldība) dome 2025. gada 24. septembrī pieņēma saistošos noteikumus Nr. 30/2025 “Mārupes novada pašvaldības teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi” (turpmāk – saistošie noteikumi), par kuriem saskaņā ar Pašvaldību likuma 47. pantu saņemts Viedās administrācijas un reģionālās attīstības ministrijas (turpmāk – ministrija) 2025. gada 20. oktobra atzinums Nr. 1-18/4961 “Par saistošajiem noteikumiem Nr. 30/2025”, kurā izteikti iebildumi pret saistošo noteikumu atsevišķiem punktiem.

Atbilstoši Pašvaldību likuma 47. panta piektajai un sestajai daļai, ja saņemts Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atzinums, kurā pamatots saistošo noteikumu vai to atsevišķu normu prettiesiskums, pašvaldība precizē saistošos noteikumus atbilstoši atzinumam un atkārtoti nosūta tos ministrijai atzinuma sniegšanai šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā. Savukārt, ja pašvaldība nepiekrīt ministrijas atzinumam pilnībā vai kādā tā daļā, pašvaldības dome divu mēnešu laikā pēc atzinuma saņemšanas pieņem lēmumu, kurā sniedz pamatojumu, kā arī triju darba dienu laikā pēc lēmuma parakstīšanas nosūta saistošos noteikumus un to paskaidrojuma rakstu kopā ar minēto lēmumu ministrijai un izsludināšanai oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

Izvērtējot atzinuma 1., 2., 5., 7. un 10. punktā izteikto iebildumu juridisko pamatojumu attiecībā uz lūgumu precizēt saistošo noteikumu 2.3. apakšpunktu, svītrot 3. punktu, 7.2., 9.3. apakšpunktus, un 19. punktu, secināms, ka norādītie iebildumi ir pamatoti un saistošie noteikumi attiecīgi precizējami, precizējot un papildinot arī saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstu.

Izvērtējot pārējos atzinumā izteiktos iebildumus, secināms, ka tie nav pamatoti, un to apstiprina šādi apsvērumi un argumenti.

[1.] Atzinuma 3. punktā lūgts precizēt saistošo noteikumu 6. punktu (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 5. punktu), precizējot visus tā apakšpunktus un svītrojot no tiem regulējuma daļu, kas noteic uzliktā pienākuma mērķi, pamatojot ar apsvērumiem, ka saistošajos noteikumos pašvaldībai jānoteic prasības teritoriju un būvju uzturēšanai, ciktāl tas saistīts ar sabiedrības drošību, sanitārās tīrības uzturēšanu un pilsētvides ainavas saglabāšanu, kā arī prasības īpašumam piegulošu, publiskā lietošanā nodotu pašvaldības teritoriju (*gājēju ietves un zālāji līdz brauktuves malai, izņemot sabiedriskā transporta pieturvietas*) kopšanai, savukārt uzlikto pienākumu leģitīmo mērķi pašvaldībai jāskaidro saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstā, lai nodrošinātu sabiedrības izpratni par leģitīmā mērķa esamību un veicamo pasākumu nepieciešamību.

Precizēto saistošo noteikumu 5. punktā ir noteiktas prasības zāles pļaušanai un tā apakšpunkti noteic regularitātes kritērijus, pēc kuriem personai jāvadās, gadījumos, kad normā

noteikts minimālais pļaušanas biežums (piemēram divas vai vienu reizi gadā), bet paredzot pienākumu nodrošināt zāles pļaušanu biežāk, ja pastāv nezāļu, invazīvo sugu izplatības, grauzēju savairošanās un kūlas veidošanās risks. Pašvaldības ieskatā šāda pieeja ļauj elastīgāk, atbilstoši laikapstākļiem pielāgot pļaušanas regularitāti, neradot nekustamo īpašumu īpašniekiem formālas, ar laikapstākļiem vai citiem vides faktoriem nesaistītas prasības, kas var radīt nesamērīgu tiesību un likumisko interešu aizskārumu.

Pašvaldība saistošajos noteikumos uzlikto pienākumu leģitīmo mērķi arī ir detalizēti skaidrojusi saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstā, lai nodrošinātu sabiedrības izpratni par leģitīmā mērķa esamību un veicamo pasākumu nepieciešamību.

[2] Atzinuma 4. punktā lūgts precizēt saistošo noteikumu 7.1. apakšpunktu (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 6.punktu), svītrojot tekstu “nepieļaujot to uzkrāšanos vai izmešanu tam neparedzētās vietās”, jo atkritumu apsaimniekošanas kārtību jau paredz Atkritumu apsaimniekošanas likums un administratīvie pārkāpumi atkritumu apsaimniekošanas jomā ir ietverti šā likuma 43. pantā. Ministrija pievienojusi vēri uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1. panta pirmās daļas 3. , 4.1 un 7. punktiem, kas ietver terminu “sadzīves atkritumi”, “bioloģiskie atkritumi” un “atkritumu apsaimniekošana”.

Izvērtējot Atkritumu apsaimniekošanas likumā ietvertu regulējumu, pašvaldība nekonstatē regulējuma dublēšanu, jo Atkritumu apsaimniekošanas likumā nav paredzēts privātpersonas nodrošināt atkritumu savākšanu tās īpašumam piegulošā teritorijā un minētais pienākums ir tieši saistīts ir Pašvaldību likuma 45. panta pirmās daļas 4. punktā ietvertu pilnvarojumu pašvaldībai noteikt prasības īpašumam piegulošu, publiskā lietošanā nodotu pašvaldības teritoriju (gājēju ietves un zālāji līdz brauktuves malai, izņemot sabiedriskā transporta pieturvietas) kopšanai.

[3] Atzinuma 6. punktā lūgts svītrot saistošo noteikumu 8.1. un 9.1. apakšpunktus (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 7.1. un 8.1. punktu), jo par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, par ceļu zemes nodalījuma joslas piegružošanu, piesārņošanu vai uzāršanu, materiālu vai priekšmetu novietošanu ceļu zemes nodalījuma joslā bez ceļa īpašnieka (pārvaldītāja) atļaujas, kā arī par citu darbu veikšanu, kas pasliktina satiksmes drošību, jau ir paredzēta administratīvā atbildība Ceļu satiksmes likuma 82. panta otrajā daļā. Savukārt ar Aizsargjoslu likuma 12. panta pirmo un otro daļu gar ielām noteiktas ekspluatācijas aizsargjoslas. No Aizsargjoslu likuma 61. panta 10.² daļas ir secināms, ka, ja koku ciršana ir nepieciešama situācijās, kad koki uzkrītuši uz objekta vai noliekušies tādā mērā, ka tie vai to zari traucē objekta darbību, koku ciršanu veic objekta īpašnieks vai valdītājs. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3. punktu *ietve* ietilpst ceļa kompleksā, savukārt ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tostarp *ielā*. Tādējādi, ja iela, ieskaitot ietvi, ir pašvaldības īpašumā esoša, vai pašvaldība ir valdītājs, saistošo noteikumu 9.1. apakšpunktā minētās darbības ir jāveic pašvaldībai kā ielas (jeb objekta) īpašniekam vai valdītājam. Attiecībā uz privātiem ceļiem aizsargjoslas sakopšana ir privātā ceļa īpašnieka pienākums.

Izvērtējot ministrijas atzinuma 6.punktā pausto iebildumu juridisko pamatojumu attiecībā uz saistošo noteikumu precizētās redakcijas 7.1.apakšpunktu, secināms, ka iebildums nav pamatots, jo Ceļu satiksmes likuma 82. panta otrajā daļā ir noteikta administratīvā atbildība par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu – t. i., par mērķtiecīgu darbību veikšanu vai bezdarbību, piegružojot, piesārņojot vai aizsprostojot ceļu vai tā kompleksā ietilpstošu būvi. Savukārt saistošo noteikumu 7.1. apakšpunktā noteiktais aizliegums attiecināms uz piegulošo teritoriju un atbilst Pašvaldību likuma 45. panta pirmās daļas 4. punkta deleģējumam noteikt prasības īpašumam piegulošu, publiskā lietošanā nodotu pašvaldības teritoriju (gājēju ietves un zālāji līdz brauktuves malai, izņemot sabiedriskā transporta pieturvietas) kopšanai. Pašvaldībai ir pienākums gādāt par pašvaldības administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāro tīrību, kā arī noteikt teritoriju un būvju uzturēšanas prasības, ciktāl tas saistīts ar sabiedrības drošību, sanitārās tīrības uzturēšanu un

pilsētvides ainavas saglabāšanu. Šajā gadījumā saistošajos noteikumos izvirzītās prasības ir noteiktas, lai nodrošinātu sabiedrības intereses un tiesības uz drošu un sakārtotu pilsētvidi.

Izvērtējot Ministrijas atzinuma 6.punktā pausto iebildumu attiecībā uz saistošo noteikumu precizētās redakcijas 8.1.punkta svītrošanu, secināms, ka nav pamata svītrot minēto apakšpunktu, jo tas neregulē ekspluatācijas aizsargjoslas gar ielām uzturēšanu, kā arī neregulē koku ciršanu aizsargjoslās gar ielām. Turklāt pašvaldības autoceļu (t. sk. ielu) ikdienas uzturēšanas prasības jau ir noteiktas Ministru kabineta 07.01.2021. noteikumu Nr. 26 "Noteikumi par valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasībām un to izpildes kontroli" tāpēc saistošajos noteikumos tas netiek regulēts.

[4] Atzinuma 8. punktā lūgts precizēt saistošo noteikumu 10. punktu (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 9. punktu). Ministrija norāda, pašvaldībai, ja tai ir objektīvi iespējams pamatot prasības leģitīmo mērķi saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstā, varētu būt tiesības noteikt pienākumu uz privātpersonai piederoša nekustamā īpašuma daļā, kas vērsta pret publisko ārtelpu, izvietot transportlīdzekļu vrakus, kas degradē vidi. Vienlaikus ministrija, atsaucoties uz Nolietotu transportlīdzekļu apsaimniekošanas likuma 7. panta pirmo daļu un Atkritumu apsaimniekošanas likums, norāda, ka pašvaldībai ir pienākums skaidri noteikt, ka regulējums attiecināms tikai uz privātpersonas nekustamā īpašuma daļu, kas vērsta pret publisko ārtelpu un nav attiecināms uz jebkāda veida metāllūžņiem vai citiem objektiem, kas degradē vidi, t.i. ņemot vērā, ka atkritumu (piemēram, metāli, plastmasa, liela izmēra atkritumi).

Izvērtējot paustā iebilduma juridisko pamatojumu secināms, ka nav pamata precizēt minēto punktu, jo ministrija nav norādījusi uz minētās normas prettiesiskumu un atbilstoši Pašvaldību likuma 45. panta pirmās daļas 3. punkta deleģējumam, punktā ietvertie aizliegumi, vistiešākajā veidā atbilst deleģējumam par sabiedrības interesēm uz drošību un ir saistīts ar sanitārās tīrības uzturēšanu un pilsētvides ainavas saglabāšanu, līdz ar to prasības ir noteiktas samērīgas, un tas ir izskaidrots saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstā. Izvērtējot Atkritumu apsaimniekošanas likumā un Nolietotu transportlīdzekļu apsaimniekošanas likumā ietverto regulējumu, pašvaldība arī nekonstatē regulējuma vai atbildības dublēšanu.

[5] Atzinuma 9. punktā lūgts svītrot saistošo noteikumu 13., 14. un 15. punktu (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 12., 13. un 14. punktu), jo Būvniecības likums un Ministru kabineta 2014. gada 19. augusta noteikumi Nr. 500 "Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 500) atbilstoši deleģējumam nosaka principus un dokumentus, uz kuru pamata pieņemams lēmums par tādas būves sakārtošanu vai nojaukšanu, kura ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi, bīstama vai bojā ainavu. Ministrija norāda, ka saistošajos noteikumos nav jānosaka, kas būves īpašniekam ir jā dara, lai sakārtotu vai nojauktu būvi, kura ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi. Ministrija atzīmē, ka pašvaldībai jāpieņem lēmums saskaņā ar Būvniecības likuma 7. panta pirmās daļas 2. punktu, tas ir, par turpmāko rīcību ar būvi, kura ir nonākusi tādā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama. Tāpat arī atzinumā norādīts, ka Būvniecības likuma 21. panta ceturtā daļa paredz, ka būves īpašnieks nodrošina būves un tās elementu uzturēšanu ekspluatācijas laikā, lai tā atbilstu šā likuma 9. pantā buvei noteiktajām būtiskām prasībām un Būvniecības likuma 28. panta trešā daļa paredz administratīvo atbildību par būves vai tās daļas lietošanu vai pieļaušanu lietot, ja būve vai tās daļa ir tādā stāvoklī, ka tās lietošana ir bīstama. Būvniecības likuma 21. panta devītā daļa paredz, ka, ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi vai nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka ir bīstama vai bojā ainavu, šīs būves īpašniekam atbilstoši pašvaldības lēmumam tā jāsakārto vai jānojauc. Šā lēmuma izpildi nodrošina Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ministrija pauž viedokli, ka prasības būvēm, kas bojā pilsētvides ainavu, ir ietveramas saistošajos noteikumos, kas izdoti uz Pašvaldību likuma 45. panta pirmās daļas 3. punkta pamata, bet saistošo noteikumu prasību izpilde realizējama administratīvajā procesā, nevis administratīvā pārkāpuma procesā. Šāda kārtība, ministrijas ieskatā, atbilst gan Būvniecības likuma un MK noteikumu Nr. 500 regulējumam, gan administratīvā akta prioritātes principam.

Izvērtējot pausto iebildumu argumentāciju secināms, ka iebildumi nav pamatoti, jo minētās normas neietver norādes, kas būves īpašniekam ir jā dara, lai sakārtotu vai nojauktu

būvi, kura ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi, kā arī paredz, ka saistošo noteikumu III.nodaļas prasību izpilde realizējama administratīvā procesa, nevis administratīvā pārkāpuma procesa kārtībā.

Attiecībā uz ministrijas argumentāciju par Būvniecības likumā un MK noteikumos Nr. 500 noteikto kārtību, svarīgi norādīt, ka saistošo noteikumu precizētās redakcijas 11. punktā uzskaitītie būves fasāžu un citu ārējo konstrukciju ārējā izskata trūkumi ir būves ārējā izskata acīmredzamu trūkumu konstatācija, kas pierāda vien faktu, ka būve degradē pilsētvidi, nevis ir šo trūkumu analīze ar mērķi izdarīt secinājumus par ekspluatācijas pieļaujamību, Būvniecības likumā noteikto obligāto prasību ievērošanu. Atzinumā pareizi norādīts, ka saskaņā ar Būvniecības likuma 21. panta ceturto daļu būves īpašnieks nodrošina būves un tās elementu uzturēšanu ekspluatācijas laikā, lai tā atbilstu minētā likuma 9. pantā būvei noteiktajām būtiskajām prasībām, t. sk. mehāniskajai stiprībai, stabilitātei un lietošanas drošībai. Savukārt atbilstoši minētā likuma 21. panta piektajai un sestajai daļai būvinspektors, kontrolējot ekspluatācijā pieņemtas būves drošumu, veic vispārīgu vizuālo apskati, kuras laikā fiksē un novērtē redzamos bojājumus. Ar šāda novērtējuma rezultātiem var pamatot citstarp lēmumu par ekspluatācijas aizliegumu vai pienākuma noteikšanu novērst bīstamību. Taču minētās procesuālās darbības netiek veiktas un lēmumi par pienākuma uzlikšanu novērst bīstamību netiek izdoti gadījumos, kad būve degradē vidi.

Likumdevējs burtiski (expressis verbis) nodalījis regulējumu situācijā, kad būve bojā ainavu, no situācijas, kad būve ir bīstama. Saskaņā ar Būvniecības likuma 5. panta pirmās daļas 1. punkta h) apakšpunktu šī likuma izpildei Ministru kabinets izdod vispārīgus būvnoteikumus, kuros nosaka principus un dokumentus, uz kuru pamata pieņemams lēmums par tādas būves sakārtošanu vai nojaukšanu, kura ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi, bīstama vai bojā ainavu. Savukārt atbilstoši Būvniecības likuma 21. panta devītajai daļai, ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagrūvusi vai nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka ir bīstama vai bojā ainavu, šīs būves īpašniekam atbilstoši pašvaldības lēmumam tā jāsakārto vai jānojauc. Iepriekšminēto deleģējumu Ministru kabinets realizējis, izdodot MK noteikumus Nr. 500. Proti, MK noteikumu Nr. 500 158. un 159. punktā bīstamu un vidi degradējošu būvju raksturojošās pazīmes ir savstarpēji nodalītas. Būve ir bīstama, ja tā neatbilst Būvniecības likuma 9. pantā noteiktajām būtiskajām prasībām attiecībā uz būves lietošanas drošību, mehānisko stiprību un stabilitāti. Turpretī būve uzskatāma par vidi degradējošu, ja tās fasāžu un citu ārējo konstrukciju ārējais izskats neatbilst pašvaldības saistošajos noteikumos par namu un to teritoriju un būvju uzturēšanu noteiktajām prasībām. Šāds regulējums nav nejaušs, bet gan izveidots, ņemot vērā gan spēku jau zaudējušajā likumā "Par pašvaldībām", gan spēkā esošā Pašvaldību likuma 4. panta pirmās daļas 2. punktā definēto pašvaldības autonomo funkciju un Pašvaldību likuma 45. panta pirmās daļas 3. punkta deleģējumu izdot saistošos noteikumus, kas nosaka būvju uzturēšanas prasības, ciktāl tas saistīts ar pilsētvides ainavas saglabāšanu. Ja būves bīstamības kritērijs ir sertificēta lietpratēja ar speciālo paņēmieni pielietošanu iegūtiem un novērtētiem pierādījumiem pamatots viedoklis, tad vides degradācijas kritērijs ir būves fasāžu un citu ārējo konstrukciju esošā vizuālā stāvokļa salīdzinājums ar šo pašu ēku bez fiziskā nolietojuma.

Atbilstoši atšķiras būves īpašniekam izdodamais administratīvais akts attiecīgo trūkumu novēršanai. Proti, faktiskie apstākļi, kas pamato administratīvo aktu, ar kuru būves īpašniekam nosaka pienākumu novērst bīstamību, ir būves tehniskās apsekošanas atzinumā norādītās Būvniecības likuma 9. pantam neatbilstošās būvkonstrukcijas un ieteikumi neatbilstību novēršanai. Turpretī administratīvo aktu, ar kuru būves īpašniekam nosaka pienākumu novērst vides degradāciju, pamatojošie faktiskie apstākļi ir vizuāli konstatēti būves ārējā izskata trūkumi. Lēmuma ar priekšrakstu novērst būves bīstamību izpilde ne vienmēr sakrīt ar vides degradācijas novēršanu.

[6] Atzinuma 11.punktā lūgts precizēt saistošo noteikumu 22. punktu (saistošo noteikumu precizētās redakcijas 20. punktu), ievērojot ministrijas atzinumā izteiktos iebildumus par administratīvās atbildības pieļaujamību, kā arī nodrošinot tā atbilstību Administratīvās atbildības likumam, un veikt šādas darbības - izvērtēt administratīvā soda pieļaujamību un neparedzēt administratīvo sodu par saistošo noteikumu 8.1., 9.1. (precizētās redakcijas 7.1.,

8.1.apakšpunkta), 9.3. apakšpunkta (precizētajā redakcijā svītrots) un 10. punkta (precizētās redakcijas 9.punkta) pārkāpumu; precizēt 22.1. un 22.2. apakšpunktu (precizētajā redakcijā 20.1. un 20.2.apakšpunktī), kurā apvienoti vienkopus vairāki saistošo noteikumu punkti, par kuriem pašvaldība paredz administratīvo atbildību un paredzēt soda apmēru par katru saistošajos noteikumos uzskaitīto pārkāpumu (darbību vai bezdarbību) atsevišķi un precizēt soda apmērus, ņemot vērā, ka saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 16. panta trešo daļu minimālais naudas sods fiziskajām un juridiskajām personām ir divas naudas soda vienības.

Izvērtējot pausto iebildumu argumentāciju secināms, ka precizēto saistošo noteikumu 20.punkta apakšpunkti precizējami, svītrojot atbildību par precizētajos saistošajos noteikumos svītrotā 9.3.apakšpunkta pārkāpumu, kā arī nosakot, ka minimālais naudas sods fiziskajām un juridiskajām personām ir divas naudas soda vienības. Pārējā daļā iebildumi nav pamatoti, ņemot vērā šī lēmuma 3.punktā izteikto argumentāciju un saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstā izvērtēto sodu pieļaujamību.

Atbilstoši Pašvaldību likuma 47. panta sestajai daļai, ja pašvaldība nepiekrīt ministrijas atzinumam pilnībā vai kādā tā daļā, divu mēnešu laikā pēc atzinuma saņemšanas pašvaldības dome pieņem lēmumu, kurā sniedz pamatojumu, kā arī triju darba dienu laikā pēc lēmuma parakstīšanas nosūta saistošos noteikumus un to paskaidrojuma rakstu kopā ar minēto lēmumu ministrijai un izsludināšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Pašvaldību likuma 45.panta pirmās daļas 3. un 4.punktu, Pašvaldību likuma 47. panta sesto daļu kā arī ņemot vērā **Attīstības komitejas** 2025.gada 16.decembra atzinumu pieņemt iesniegto lēmumprojektu "*Par Mārupes novada pašvaldības domes 2025. gada 24. septembra saistošo noteikumu Nr. 30/2025 "Mārupes novada pašvaldības teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" precizēšanu*", atklāti balsojot ar 15 balsīm „par” (*Aivars Osītis, Andris Puide, Ira Dūduma, Renārs Freibergs, Edgars Jansons, Valdis Kārklīšs, Andrejs Kirillovs, Jānis Lagzdkalns, Rodrigo Laviņš, Arnis Priediņš, Kristaps Purviņš, Guntars Reika, Guntis Ruskis, Uģis Šteinbergs, Gatis Vācietis*), „pret” nav, „atturas” 1 (*Andrejs Kirillovs*), **Mārupes novada pašvaldības dome nolēm**j:

1. Precizēt Mārupes novada pašvaldības domes 2025.gada 24.septembra saistošos noteikumus Nr.30/2025 "Mārupes novada pašvaldības teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" (turpmāk – saistošie noteikumi) un saistošo noteikumu paskaidrojuma rakstu saskaņā ar pielikumu.
2. Centrālās pārvaldes Personāla un dokumentu pārvaldības nodaļai triju darba dienu laikā pēc lēmuma parakstīšanas nosūtīt saistošos noteikumus un to paskaidrojuma rakstu kopā ar šo lēmumu Viedās administrācijas un reģionālās attīstības ministrijai un izsludināšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Pašvaldības domes priekšsēdētājs

Aivars Osītis

Sagatavoja

Centrālās pārvaldes Juridiskās nodaļas

juriste Kitija Eglīte

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR
LAIKA ZĪMOGU